

Betonový živočich

Souznění architekta s investorem vedlo k odvážným experimentům a improvizacím, jejichž výsledkem je administrativně-správní budova společnosti, jež distribuuje a vyrábí betonové směsi. Její spoluzakladatel se s architektem Davidem Krausem seznámil v roli dodavatele při realizaci jiné stavby a na základě vzájemného porozumění jej oslovil při stavbě sídla své firmy. Architekt přišel s radikální myšlenkou budovy jako showroomu prezentujícího

TEREZA KOZLOVÁ

krajní možnosti betonu. Předpisům navzdory tak vznikla monolitická stavba – tedy žádné sofistikované vícevrstvé stěny, ale metrové zdi odlité z betonu. Stavbě proto předcházela vývoj zvláštního betonu se speciálními tepelněizolačními vlastnostmi. „Celkově šlo o živočišný, spíše neplánovaný vzájemný proces a komunikaci mezi mnou a investorem, improvizaci, která nyní klienta i mne jako architekta utvrzuje v tom, že je možné si věci dělat sám, po-

Foto: Filip Šlapal

stupně, s radostí z tvoření, do určité míry amatérsky, necertifikovaně, bez atestů či předpisů. Pak může být člověk stále zvědavým dítětem, hrajícím si chlapcem a tvůrcem vlastního prostředí. Jako autor jsem se přes klienta mnohému naučil pomocí jeho metody úsměv-pokus-omyl-úspěch,“ říká David Kraus.

Forma budovy vychází jen z funkce provozů a ze vztahů k okolí. Vyhýbá se vzrostlým stromům

i vjezdu do areálu a umístění oken reaguje na pohyb slunce... To vše definovalo tvar objektu, jenž stojí v syrovém areálu neustále hlučící betonárky, v těsné blízkosti čtyřicetimetrového skladovacího sila. Snahou architekta bylo, aby stavba působila tak, jako by navazovala na zbytky čehosi, co v místě stálo, aby nebyla zářící novostavbou, ale splynula se svým industriálním okolím. Způsob pohybu lidí a strojů na pozemku vedl k umístění parkovacích stání

Foto: Filip Šlapal

na střechu budovy, kde ještě přibude fotovoltaická elektrárna s nabíječkami pro elektromobily. Investor je totiž jejich velkým fanouškem. Sám navíc vyvíjí robotického zedníka a součástí stavby je řada jeho vynálezů včetně desetimetrových vyklápěcích vrat, jež slouží zároveň jako hluboké zastřešení před vjezdem do budovy. Na střeše jsou okna z pojezdných skel, která prosvětlují interiér a zároveň v budoucnu umožní kochat se pohledem do útrob elektromobilů.

Interiér budovy vznikl živelně. Nebyl už tolik držen pod otěžemi architekta jako dům samotný. David Kraus by býval k interiéru přistupoval ještě radikálněji. „Nejdůležitější pro mne ale je, aby byl investor spokojen se svým životem v mé stavbě, aby byl výsledek zábavným příběhem nás obou. Aby to nebyl stres pro obě strany... Klient stresovaný z architekta, který ví, jak vše má být správně, a architekt s poraněným egem, protože nedošlo k realizaci posledního detailu...“ říká architekt. ■

CZECH REPUBLIC

Svě realizace se zatím Kaplického knihovna dočkala alespoň v podobě modelu z kostiček Lego, a to včetně interiéru a podzemních částí. Už proto stojí za návštěvu výstava nazvaná *Czech Republic*, která na ploše 900 m² představuje asi 30 modelů českých památek, složených z více než 2,5 tuny kostiček. Kromě knihovny je k vidění hrad Karlštejn, katedrála sv. Víta, vysílač Ještěd nebo Tančící dům. Výstava je umístěna v suterénu hračkářství Hamleys a využívá bývalý bankovní trezor, v němž jsou vystaveny české korunovační klenoty. Efektivní modely složené výhradně z originálních kostek Lego bez použití lepidel či jiných doplňků a promyšlená expozice včetně množství interaktivních prvků činí z výstavy atraktivní zážitek doslova pro celou rodinu. Výstava je otevřená denně od 10 do 20 hodin a doporučená doba návštěvy je 90 minut. ■

NOVĚ OBJEVENÝ VÁCLAV BOŠTÍK

Renomovaná Galerie Zdeněk Sklenář se představuje v plné síle po zničujících ztrátách, které před téměř pěti lety způsobil výbuch plynu v jejím bývalém sídle na Smetanově nábřeží. Po tisíci šesti stech osmdesáti pěti dnech od této události, v prosinci loňského roku, slavnostně otevřela své velkorysě reprezentativní prostory v prvním patře Schönkirchovského paláce v Mikulandské ulici; 1685 dní a nocí uplynulých od výbuchu dalo název i první výstavě. Galerie se stává součástí mimořádného prostředí, jež vzniklo pod taktovkou architekta Stanislava Fialy na nároží Národní třídy a Mikulandské ulice. Interiér galerie upravil Josef Pleskot. První výstava s výmluvným názvem *1685 dní a nocí* byla velkolepou přehlídkou vrcholných děl současného i klasického umění. Když charismatický muž vzpomene na díla, která zničil výbuch, zachvěje se mu hlas i dnes. Ostatně emocemi byla nabitá i první výstava, které se dostalo mimořádné návštěvnosti. Na čtyřech stovkách metrů čtverečních se v autorské instalaci Josefa Pleskota a Jana Merty objevila díla Jana Zrzavého, Františka Kupky, Josefa Čapka, Josefa Šímy, Václava Boštíka, Milana Grygara, Bohuslava Reynka, Josefa Lady, Zdeňka Sklenáře, Karla Malicha či Zdeňka Sýkory vedle děl současníků Jiřího Kovandy, Krištofa Kintery a překvapivě také fotografií dvojice Jasan-ský-Polák. Od 22. března bude v Galerii Zdeněk Sklenář vystaven nově objevený, výjimečný soubor padesáti devíti fixových, tužkových a pastelových kreseb Václava Boštíka. Po dobu této výstavy bude galerie otevřena i v neděli, a to od 13 do 18 hodin. ■

Václav Boštík | *Altro Řím 77* | 59 + 1 Galerie Zdeněk Sklenář – Schönkirchovský palác. 22. 3. – 27. 5. 2018

